

DECIZIA nr. 38/20.01.2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
SCx SA
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti, prin Serviciul Solutionare Contestatii, a fost sesizata de catre Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Constanta – Biroul vamal X, cu adresa nr. x, inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x cu privire la contestatia formulata de **SCx SA**, cu sediul in Bucuresti, Str. x, sector x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Biroul vamal X sub nr. x, il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, comunicata prin semnatura de primire in data 18.11.2011, prin care organele vamale au stabilit in sarcina societatii drepturi vamale si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei, respectiv in suma de **x lei** din care societatea contesta numai accesorii aferente drepturilor vamale in suma de **x lei**.

Constatand ca sunt indeplinite prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucurestii este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SCx SA**.

I. Prin adresa inregistrata la Biroul vamal X sub nr. x **SCx SA** a formulat contestatie impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x din urmatoarele motive:

Prin scrisoare nr. x, i s-a adus la cunostinta ca in urma controlului efectuat la 30.09.2011, in baza referatului nr. x pentru care s-a intocmit procesul verbal nr. x, s-a emis Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x.

La data depunerii Declaratiei vamale de punere in libera circulatie nr. MRN x, in contul de depozit al societatii la Biroul vamal X, soldul existent acoperea si diferenta de taxa vamala si TVA in vama stabilita in urma controlului din 30.09.2011.

Daca la data liberului de vama, nu se poate imputa Biroul vamal X, neincasarea acestei sume, nu este justificata lipsa de operativitate in regularizarea debitelor (diferente de taxa vamala si TVA in vama) imediat dupa control, avand in vedere ca soldul contului de depozit al societatii era de x lei, sold care s-a mentinut pana la 23.10.2011.

Societatea sustine ca accepta diferenta de taxa vamala si TVA in vama, pentru operatiunea care face obiectul deciziei mai sus mentionate care este corecta, iar pentru stingerea acestui debit cu OP nr. x.2011 a transferat in contul Biroului vamal X suma de x lei si drept urmare respinge orice dobanzi si penalitati pentru diferenta de taxa vamala si TVA in vama, calculate pentru perioada dintre data controlului (30.09.2011) si data intocmirii procesului verbal de control (17.11.2011).

In concluzie, societatea contesta masura inspectorilor vamali de a stabili in sarcina societatii obligatia de plata a sumei de x lei privind accesorii aferente taxelor vamale si taxei pe valoarea adaugata individualizate prin decizia de regularizare a situatie nr. x.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anii precedenti nr. x, organele vamale au stabilit in sarcina societatii accesorii aferente taxelor vamale si TVA in suma totala de **x lei** calculate pentru perioada 28.09.2011 - 17.11.2011.

Ca temei legal la stabilirea accesoriilor organele vamale au invocat prevederile art. 86 lit. c), art. 119 alin. (1) art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003, republicata cu modificarile si completrările ulterioare.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatarile organelor de control, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de control vamal, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile aferente drepturilor vamale in suma de x lei, in conditiile in care in sarcina sa a fost retinuta ca datorate drepturi vamale de import in suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Constanta – Biroul vamal X, organele vamale au retinut in sarcina societatii drepturi vamale si TVA in suma totala de x lei, asupra careia au fost calculate accesoriile aferente in suma totala de x lei pentru perioada 28.09.2011- 17.11.2011 astfel:

numar doc. si data	Categoria de suma	Perioada	suma debit	zile/ luni	cota %	suma acesoriu
DRS x	dobanzi taxe vamale	28.09.2011-17.11.2011	x	51	0,04	x
DRS x	penalit taxe vamale	28.09.2011-17.11.2011	x	2	5	x
DRS x	dobanzi TVA	28.09.2011-17.11.2011	x	51	0,04	x
DRS x	penalit TVA	28.09.2011-17.11.2011	x	2	5	x
total						x

La baza intocmirii deciziei de regularizare a situatiei nr. x a stat procesul verbal de control nr. x si referatul din 04.10.2011 prin care prezinta declararea eronata a valorii in vama a marfurilor importate si se propune recalcularea drepturilor de import pentru declaratia vamala nr. x/MRN x.

Contestatară respinge orice dobanzi si penalitati pentru diferenta de taxa vamala si TVA in vama, calculate pentru perioada dintre data controlului (30.09.2011) si data intocmirii procesului verbal de control (17.11.2011), deci accepta ca datoreaza dobanzi pentru perioada 28 -30 septembrie 2011 in suma de x lei calculate astfel:

numar document si data	Categoria de suma	Perioada	suma debit	Zile/ luni	cota %	dobanzi
DRS x	dobanzi taxe vamale	28.09.2011-30.09.2011	x	3	0,04	x
DRS x	dobanzi TVA	28.09.2011-30.09.2011	x	3	0,04	x
total						x

In drept, art. 119 si art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare prevad:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

" Art. 120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Potrivit dispozițiilor legale sus menționate pentru neachitarea la scadența a obligațiilor de plată se datorează accesorii pe perioada cuprinsă între scadența și data plății.

Afirmatiile contestatei, precum ca „La data depunerii Declarației vamale de punere în liberă circulație nr. MRN x, în contul de depozit al societății la Biroul vamal X, soldul existent acoperea și diferența de taxă vamală și TVA în vama stabilită în urma controlului din 30.09.2011.

Dacă la data liberului de vamă, nu se poate imputa Biroul vamal X, neîncasarea acestei sume, nu este justificată lipsa de operativitate în regularizarea debitelor (diferențe de taxă vamală și TVA în vama) imediat după control, având în vedere că soldul contului de depozit al societății era de x lei, sold care s-a menținut până la 23.10.2011”, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației întrucât art. 114 alin. (1) și alin. (2⁵) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și pct. 109.1 din Normele metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală aprobate prin HG 1050/2004 prevăd în mod imperativ ca:

„1) Plățile către organele fiscale se efectuează prin intermediul băncilor, trezoreriilor și al altor instituții autorizate să deruleze operațiuni de plată.

(2⁵) Plata obligațiilor fiscale, altele decât cele prevăzute la alin. (2¹), se efectuează de către debitori, distinct pe fiecare impozit, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat.”

Norme metodologice:

109.1. În documentul de plată plătitorul definit conform art. 26 din Codul de procedură fiscală menționează în mod obligatoriu actul prin care s-a instituit obligația de plată, numărul și data acestuia, cuantumul obligației de plată, precum și organul care l-a întocmit.

Fata de cele mai sus prezentate se reține că reglementările procedurale fiscale obliga în mod expres debitorii la plata obligațiilor fiscale în conturi bugetare distincte pentru fiecare impozit, taxă în parte, iar suma respectivă nu a fost achitată în contul taxelor vamale și taxei pe valoarea adăugată datorate pentru importul de bunuri, ci într-un cont de depozit banesc, care are rolul de a garanta cuantumul datoriei vamale - taxe vamale, accize, TVA, alte taxe în vama - la care poate fi obligată contestația pentru importurile derulate prin intermediul acestui birou vamal și nu pentru încasarea unor obligații suplimentare stabilite prin titluri de creanță, în cazul în

speta Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x.

Asa cum mentioneaza si organele vamale in referatul cauzei suma de x lei a fost utilizata de societate, alaturi de alte sume constituite de aceasta la biroul vamal, pentru plata datoriilor vamale nascute pentru operatiunile de vamuire curente pentru declaratiile vamale MRN nr. x, nr. MRN nr. x2011, nr. MRN nr. -x, nr. MRN nr. x, nr. MRN nr. xsi nr. MRN nrx.

De altfel, se retine ca autoritatea vamala nu poate utiliza sumele instituite de catre importatori la biroul vamal, in alte cazuri decat cele pentru plata electronica a cuantumului datoriei vamale nascute la acceptarea declaratiei vamale, decat cu acceptul acestora.

Mai mult insusi contestara sustine ca **accepta diferenta de taxa vamala si TVA in vama, pentru operatiunea care face obiectul deciziei mai sus mentionate care este corecta, iar pentru stingerea acestui debit cu OP nrx.11.2011 a transferat in contul Biroului vamal X suma de x lei, deci rezulta ca debitul a fost stins la 21.11.2011, iar la data 17.11.2011 acesta figura ca neachitat.**

In consecinta, fata de prevederile legale mai sus mentionate si avand in vedere ca stabilirea majorarilor dobanzilor si penalitatilor de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul si in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar in sarcina contestatoarei au fost retinute ca fiind datorate obligatii fiscale principale in suma de x lei, neachitate la data de 17.11.2011, aceasta nedepunand situatii care sa probeze calculul eronat al accesoriilor, urmeaza sa se respinga ca neintemeiata contestatia si pentru suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 114, art. 119 alin. (1) art. 120, art. 120¹ si art. 216 din OG nr. 92/2003, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 109.1 din Normele metodologice de aplicarea a Codului de procedura fiscala aprobate prin HG 1050/2004.

DECIDE:

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SCx SA** pentru suma de **x** reprezentand accesorii aferente taxelor vamale si TVA stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Constanta – Biroul vamal X.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.